EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 8. 8. 2014
COM(2014) 509 final

ANNEX 1

PRÍLOHA

k

SPRÁVE KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU A RADE

o fungovaní európskych orgánov dohľadu (ESA) a európskeho systému finančného dohľadu (ESFS)

{SWD(2014) 261 final}

Správa Komisie o vykonávaní delegovania právomoci prijímať regulačné technické predpisy na Komisiu podľa článku 11 ods. 1 nariadení o ESA

Ak je v odvetvových právnych predpisoch povolené, aby ESA vypracúvali návrhy regulačných technických predpisov, tieto predpisy musí následne schváliť Komisia, aby nadobudli právny účinok v súlade s článkami 10 až 14 nariadení, ktorými sa zriaďujú ESA. Európsky parlament a Rada môžu v stanovenej lehote vzniesť námietky voči ktorémukoľvek regulačnému technickému predpisu, ktorý prijala Komisia. Ak do uplynutia lehoty na vznášanie námietok proti regulačnému technickému predpisu nevznesie námietku ani Európsky parlament ani Rada, predpis sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskej únie* a nadobúda účinnosť dňom, ktorý je v ňom uvedený.

V článku 11 ods. 1 zakladajúcich nariadení sa osobitne stanovuje, že právomoc prijímať návrhy regulačných technických predpisov sa Komisii udeľuje na obdobie štyroch rokov od 16. decembra 2010. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovanej právomoci najneskôr šesť mesiacov pred uplynutím tohto štvorročného obdobia.

Od začiatku fungovania ESA v januári 2011 Komisia vo forme delegovaných nariadení Komisie schválila niekoľko súborov návrhov regulačných technických predpisov, ktoré boli následne uverejnené v úradnom vestníku. Ide predovšetkým o doplnenie nariadenia (EÚ) č. 236/2012 zo 14. marca 2012 o predaji nakrátko[1], smernice 2010/73/EÚ o prospekte[2], nariadenia (EÚ) č. 648/2012 zo 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch (EMIR)[3], balíka CRD IV/CRR [smernica 2013/36/EÚ, nariadenie (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013][4] a smernice 2002/87/ES zo 16. decembra 2002 o finančných konglomerátoch[5]. Komisia schválila aj značné množstvo ďalších návrhov regulačných technických predpisov, no tieto sú v čase koncipovania tejto správy stále predmetom diskusií spoluzákonodarcov, a teda ešte nenadobudli účinnosť[6].

---

[1] Pozri delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 826/2012 z 29. júna 2012 (Ú. v. EÚ L 251, 18.9.2012, s. 1) a delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 919/2012 z 5. júla 2012 (Ú. v. EÚ L 274, 9.10.2012, s. 16).

[2] Pozri delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 382/2014 zo 7. marca 2014 (Ú. v. EÚ L 111, 15.4.2014, s. 36).

[3] Pozri delegované nariadenia Komisie (EÚ) č. 152/2013, (EÚ) č. 153/2013, (EÚ) č. 149/2013, (EÚ) č. 148/2013, (EÚ) č. 150/2013, (EÚ) č. 151/2013, všetky z 19. decembra 2013 (Ú. v. EÚ L 52, 23.2.2013), a delegované nariadenie (EÚ) č. 285/2014 z 13. februára 2014 (Ú. v. EÚ L 85, 21.3.2014, s. 1).

[4] Pozri delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 183/2014 z 20. decembra 2013 (Ú. v. EÚ L 57, 27.2.2014, s. 3) a delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 241/2014 zo 7. januára 2014 (Ú. v. EÚ L 74, 14.3.2014, s. 8).

[5] Pozri delegované nariadenie Komisie (EÚ) č. 342/2014 z 21. januára 2014 (Ú. v. EÚ L 100, 3.4.2014, s. 1).

[6] Napr. návrh delegovaných nariadení Komisie, ktorými sa dopĺňa smernica 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcoch alternatívnych investičných fondov (AIFMD), smernica 2013/14/EÚ o ratingových agentúrach a nariadenie (EÚ) č. 462/2013, obe z 21. mája 2013, smernica 2003/41/ES o činnostiach a dohľade nad inštitúciami zamestnaneckého dôchodkového zabezpečenia (IORP) (Ú. v. EÚ L 235, 23.9.2003, s. 10), ako aj ďalší návrh regulačného technického predpisu v rámci CRD IV/CRR.

Ak sú príslušné splnomocnenia týkajúce sa návrhu regulačného technického predpisu v základnom právnom akte buď podstatou alebo časovo úzko prepojené, v praxi boli často zoskupené do jedného delegovaného nariadenia[7]. Cieľom je zabezpečiť jednotnosť medzi týmito ustanoveniami a umožniť komplexný pohľad a prístup v kompaktnej forme tým osobám, na ktoré sa dané povinnosti vzťahujú.

Po predložení návrhu regulačného technického predpisu Komisii táto do troch mesiacov rozhodne, či návrh schváli. Podľa zakladajúcich nariadení môže Komisia po skoordinovaní záležitosti s daným orgánom zároveň návrh regulačného technického predpisu schváliť iba sčasti alebo so zmenami, keď si to vyžadujú záujmy Únie.

Väčšinu návrhov regulačných technických predpisov Komisia schválila bez ďalších zmien[8]. Keď Komisia považovala zmeny za nevyhnutné, návrh regulačných technických predpisov zaslala späť dotknutému ESA s uvedením dôvodov navrhovaného odchýlenia v súlade s článkom 10 ods. 1 zakladajúcich nariadení[9].

Pri regulačných technických predpisoch má Rada a Európsky parlament právo vzniesť námietky do troch mesiacov od ich prijatia Komisiou, pričom táto lehota môže byť predĺžená o ďalšie tri mesiace. Ak však Komisia prijme technický predpis, ktorý je totožný s návrhom predloženým orgánmi ESA, táto lehota sa skracuje na jeden mesiac s možnosťou predĺženia o ďalší mesiac[10]. Nariadenia o ESA vyžadujú, aby ESA uskutočňovali pri vypracúvaní návrhov technických predpisov verejné konzultácie a aby analyzovali potenciálne súvisiace náklady a prínosy s výnimkou prípadu, keby takéto konzultácie a analýzy boli neprimerané s ohľadom na rozsah a dosah príslušného návrhu technického predpisu. Tým sa pri regulačných (a vykonávacích) technických predpisoch zabezpečí náležitá účasť zainteresovaných strán. Zavedenou praxou navyše je, že Komisia pravidelne informuje členské štáty a Európsky parlament, ktoré sú zastúpené v expertných skupinách a výboroch Komisie, o prebiehajúcom postupe.

Delegovanie právomoci schvaľovať návrhy regulačných technických predpisov na Komisiu bolo celkovo zásadným faktorom pre ďalšie prepracovanie jednotného súboru pravidiel a zavedenie vysokokvalitných pravidiel, pričom sa vychádzalo najmä z technických odborných znalostí dotknutého ESA. Stanovuje sa v ňom postup demokratickej kontroly, a to

[7] Príkladom je delegované nariadenie (EÚ) č. 241/2014 zo 7. januára 2014 (Ú. v. EÚ L 74, 14.3.2014, s. 8), do ktorého bolo začlenených spolu 14 splnomocnení týkajúcich sa návrhov regulačných technických predpisov, keďže sa týkajú požiadaviek na prvky vlastných zdrojov inštitúcií a odpočtov od tých istých prvkov vlastných zdrojov pri uplatňovaní nariadenia (EÚ) č. 575/2013.

[8] Pozri odôvodnenia 23 a 24 zakladajúcich nariadení.

[9] Ako príklad možno uviesť situáciu, keď Komisia zamietla návrh regulačného technického predpisu o kolégiách centrálnych protistrán, ktorý ESMA predložil v septembri 2012.

[10] Lehota na vznesenie námietok bola na základe zmeny nariadenia, ktorým sa zriaďuje EBA, v článku 48 smernice 2014/17 (smernica o hypotekárnom úvere) ďalej predĺžená o ďalší mesiac. Pokiaľ ide o nariadenia, ktorými sa zriaďuje ESMA a EIOPA, príslušné zmeny boli zavedené prostredníctvom takzvanej smernice Omnibus II (smernica 2014/51/EÚ zo 16. apríla 2014, Ú. v. EÚ L 153, 22.5.2014, s. 1).

prostredníctvom možnosti spoluzákonodarcov vznášať námietky voči delegovaným nariadeniam Komisie. Splnenie lehoty, v ktorej má Komisia v zásade schváliť návrh regulačného technického predpisu, sa však v určitých situáciách, v závislosti od zložitosti návrhu regulačného technického predpisu, ukázalo ako náročné. Pred tým, ako kolégium navrhovaný predpis s konečnou platnosťou schváli, musia ho dôkladne preskúmať a posúdiť príslušné útvary Komisie, a to najmä jeho zákonnosť s prihliadnutím na príslušné splnomocnenie, ako aj s cieľom zabezpečiť jeho preklad do všetkých jazykov EÚ a prekonzultovať ho s ostatnými útvarmi Komisie. Takže vzhľadom na skutočnosť, že návrhy regulačných technických predpisov môžu byť v závislosti od daného prípadu obzvlášť zložité, mohlo by sa preskúmať stanovenie trochu dlhšej lehoty.

Komisia sa domnieva, že pokiaľ ide o návrhy regulačných technických predpisov, delegovanie právomocí účinným spôsobom prispieva k vytvoreniu jednotného súboru pravidiel v oblasti finančných služieb a uľahčuje ho. Hoci sa zdá predčasné, aby sa v tejto veci vyvodzovali konečné závery, Komisia bude samozrejme naďalej monitorovať vykonávanie početných nadchádzajúcich splnomocnení schváliť návrhy regulačných technických predpisov, ktoré sú stanovené v rozličných aktoch odvetvových právnych predpisov Únie.

***